

உணவு
நெருக்கடி

அதன்

பின்னணியும்
தீர்வுமும்

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

உற்பத்தி பெருகும் வரை உணவு மானியத்தை அதிகரிக்க வேண்டும்

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்
மத்திய கமிட்டியின் சார்பில் அதன் பொதுச் செயலாளர்
தோழர் டாக்டர் எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்ஹு
அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட அறிக்கை.

1973ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 10ம் 11ந் திகதிகளில் கூடிய இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டி உணவுத் தட்டுப்பாடு காரணமாக உருவாகியிருக்கும் நிலைமையை ஆராய்ந்தது. அரசாங்கம் அண்மையில் எடுத்த அரிசி மானியத்தை வெட்டுதல், பாவனையாளருக்குக் கிடைத்து வந்த மாவின் அளவைக் கட்டுப்படுத்துதல் போன்ற காரணங்களாலும் உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதாலும் உழைக்கும் மக்கள் மீது தாங்கிக் கொள்ள முடியாத அளவு சமை ஏற்றப்பட்டிருப்பதாகக் கருதும் மத்திய கமிட்டி உணவுப் பொருட்களின் மானியத்தை அதிகரிப்பதற்கும் நியாயமான பங்கீட்டு முறையை அமுல் நடத்துவதற்கும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக உடனடி நடவடிக்கைகளை எடுப்பதே இன்றைய உணவு நெருக்கடியிலிருந்து விடுபடுவதற்காகச் செய்ய வேண்டிய பிரதான காரியம் என்பதை மத்திய கமிட்டி ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இயன்ற அளவு சீக்கிரமாக உணவுப் பொருட்களில் தன்னிறைவு பெறுவது ஏகாதிபத்திய நிதி ஸ்தாபனங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான போராட்டத்தைப் பலப்படுத்தக் கூடிய முக்கிய நடவடிக்கையாகும். உற்பத்தி ஆண்டான இந்த வருடத்தில் நெல் உற்பத்தியைப் போலச் சத்துள்ள மற்றைய உணவுப் பொருட்களின் உற்பத்திக்கும் முக்கிய ஸ்தானம் வழங்கப்பட வேண்டியதோடு உணவு உற்

பத்தியில் விவசாயிகள் எதிர்நோக்கும் கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் தாமதமின்றி எடுக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தி இயக்கத்துக்கு ஆதரவு நல்கும்படியும், விவசாயிகள் எதிர்நோக்கும் பலதரப்பட்ட கஷ்டங்களையும் நீக்குவதற்காக ஸ்தாபன ரீதியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்படியும் கட்சி அங்கத்தவர்களையும் வாலிபர் சம்மேளனம், மற்றும் ஏனைய வெகுஜன ஸ்தாபனங்களையும் மத்திய கமிட்டி கேட்டுக் கொள்கின்றது.

அதேபோல், காணி இல்லாத விவசாயிகளோடு ஸ்தாபன ரீதியாக இணைந்து காணிகளைப்பெற்று உற்பத்தி இயக்கத்தில் ஈடுபடும்படி இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மத்திய கமிட்டி வேலையற்ற வாலிபர்களைக் கேட்டுக் கொள்கின்றது.

பொது மக்களின் துன்பநிலையைப் பாவித்து அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் தீவிர முயற்சியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உட்பட தேசிய பிற்போக்குச் சக்திகள் முயற்சித்து வருவதைச் சுட்டிக் காட்டும் மத்தியக் கமிட்டி இச்சந்தர்ப்பத்தில் எல்லா முற்போக்குச் சக்திகளும் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்றும், பிற்போக்குச் சக்திகளுக்கு எதிராக ஐக்கியப்பட்டுப் போராட வேண்டும் எனவும் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. இன்றைய நெருக்கடிக்கு முகங்கொடுக்கும் பணியில் அதிகாரிகளின் எண்ணத்துக் கேற்றபடி நடந்து கொள்ளாமல் மக்களின் அபிலாஷைகளைப் புரிந்து கொண்டு நடக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டும் மத்திய கமிட்டி உள்ளாட்டு, வெளிநாட்டுப் பிற்போக்குவாதிகளினால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருக்கும் பயமுறுத்தலை முறியடிப்பதற்காகத் தொழிலாளி வர்க்கம், விவசாயிகள், சிறுபான்மை மக்கள் மத்தியில் உள்ள முற்போக்குச் சக்திகள் ஆகிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான எல்லா மக்களையும் ஐக்கியப் படுத்துவதற்காக இன்றைய அரசாங்கமும் முற்போக்குச் சக்திகளும் உடனடியாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முன்வைக்கின்றது.

விவசாயிகளுக்கு வீமோசனம் வேண்டும்.

1. பசளை, முட்கம்பி மற்றும் விவசாய உபகரணங்கள் 50 விகித மானியத்துடன் குறைந்த விலையில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். அண்மையில் அரசாங்கம் பசளையின் விலையை அதிகரித்ததால் விவசாயத்துக்காகப் பசளை பாவித்தல் குறைகின்றது. இது நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும்.
2. அரசாங்கம் உடனடியாகப் பசளை உற்பத்திக்காகத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும். 1958ம் ஆண்டு தொடக்கம் அதற்கான உதவியை வழங்குவதற்குச்

சோஷலிச நாடுகள் முன் வந்திருப்பதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

3. அரசாங்க உழவுயந்திர மத்திய நிலையம் ஒன்றை உருவாக்கி அதன்மூலம் குறைந்த செலவில் விவசாயிகளுக்கு உழவு யந்திர (ட்ரக்டர்) சேவை வழங்கப்பட வேண்டும். இப்போது உணவு உற்பத்தியோடு தொடர்பற்ற விஷயங்களுக்காகப் பாவிக்கப்படும் உழவு யந்திரங்களை இந்த மத்திய நிலையம் சுவீகரிக்க வேண்டும்.
4. விதை நெல்லும் மற்றைய விதைப் பொருட்களும் மலிவான விலையில் போதுமான அளவு பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். இப்பொருட்களைப் பொருத்த அளவில் நிலவும் தட்டுப்பாட்டைத் தடுப்பதற்காக விதை நெல்லைச் சுவீகரித்து விநியோகிக்கும் முறை கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.
5. கிராமப்புறக் குளங்கள் உட்படச் சிறு நீர்ப்பாசன அமைப்புகளைப் புனருத்தாரணம் செய்வதோடு பூமிக்கு அடியில் உள்ள நீரைப் பிரயோசனப் படுத்துவதன் மூலமும் விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிசெய்து கொடுப்பதில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டும்.
6. பல்வேறு பிரதேசங்களில் உணவு உற்பத்தி செய்யும் போது ஒவ்வொரு போகங்களினதும் தேசிய முக்கியத்துவத்தையும் ஒவ்வொரு போக விளைச்சலுக்கும் அவ்வப்பிரதேசங்களில் நிலவும் சாதக, பாதக நிலைமைகளையும் கவனத்துக் கெடுத்து உணவு உற்பத்தி தொடர்பான மத்திமப்படுத்தப்பட்ட திட்டமொன்றை அமுல் படுத்த வேண்டும்.

7. உணவு உற்பத்தி இயக்கத்தில் நெல் உட்பட சத்துள்ள தானிய வகைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது தொடர்பாகவும் அதற்காகப் பெரிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைத்தல் உட்பட நீண்டகாலத் திட்டங்களை அமைப்பது தொடர்பாகவும் அத்திட்டங்களை விரைவில் அமுல்படுத்துவதற்காக வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது தொடர்பாகவும் அரசாங்கத்தினதும் மக்களினதும் கவனம் ஈர்க்கப்பட வேண்டும்.

உணவு மானியத்தை அதிகரிக்க வேண்டும்.

1. உணவு உற்பத்தி இயக்கம் வெற்றியளிக்கும்வரை தற்போது நிலவும் அரைப் பஞ்ச நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக அரிசி, மா, அல்லது வேறு உணவுப் பொருட்களாவது இறக்குமதி செய்து உணவு மானியத்தை அதிகரிக்கும்படி அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.

2. மந்த போசனத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பலர் வாழும் இலங்கையில் இவ்வாறான உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்போது தோன்றும் ஆபத்தை உணர்ந்து சத்துள்ள உணவுப் பொருட்களை விநியோகிப்பதை அத்தியாவசிய நடவடிக்கையாக கருதும்படி நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும். இந்த அத்தியாவசியத் தேவையை நிவர்த்தி செய்வதற்காகச் சோஷலிச நாடுகளால் முன்வைக்கப்பட்டிருக்கும் மீன்பிடி அபிவிருத்தித் திட்டங்களை அமுலாக்குவதன் மூலம் உணவுப் பொருட்களின் சத்துத் தன்மையை அதிகரிப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
3. அரிசி உட்பட எல்லா அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களும் கூப்பன் முறையின் கீழ் மாத்திரமே விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். தனியார் சந்தையில் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படுவதால் பணம்படைத்த பிரிவினர் மாத்திரமே நன்மையடைவார்கள் என்பதால் தனியார் சந்தையில் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் விற்பனை செய்வதைத் தடை செய்து உணவு மானியத்தை அதிகரிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
4. நெல்லையும் ஏனைய உணவுப் பொருட்களையும் அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்குவதை அதிகரிப்பதற்காக யதார்த்த நிலையைப் பிரதிபலிக்கும்வகையில் உத்தரவாத விலை வழங்கப்பட வேண்டும். பொதியறைக்குக் கொண்டு வரப்படும் நெல்லை வாங்குவதற்குப் பதிலாக வயல்களுக்குச் சென்று பணம் கொடுத்து நெல்வாங்கும் திட்டத்தை நெல் சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களம் அமுல்படுத்த வேண்டும்.
5. தனிப்பட்ட மில்கள் அரசாங்கத்தால் சுவீகரிக்கப்பட வேண்டும். தனிப்பட்ட மில்களைச் சுவீகரிக்காமல் அரசாங்கத்தால் நெல் விநியோகத்தைத் திருப்தியான முறையில் செய்ய முடியாது.
6. உணவு விநியோகத்தில் தொழிலாளருக்கு விசேடமானியம் அரசாங்கத்தால் வழங்கப்பட வேண்டும்.

உணவு விற்பனையைச் சீரமைக்க வேண்டும்.

1. பாவனையாளரின் தொகையைக் கவனத்துக்கொடுத்துத் தயாரிக்கப்பட்ட திட்டத்துக்கமைய விற்பனை நிலையங்களின் தொகை அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். மானிய உணவுப் பொருட்களை விநியோகிப்பதில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களோடு உத்தரவு பெற்ற வியாபாரிகளின் சேவையையும் பெற வேண்டும். உடனடியாக எல்லா அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கும் மேல்மட்ட விலையை நிர்ணய

யிக்கும்படியும் கடுமையான கட்டுப்பாட்டை அமுல்படுத்தும்படியும் அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.

2. உத்தியோகத்தராயுள்ள பாவனையாளருக்கு நன்மையளிக்கும் வகையில், ஊழியரின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத முறையில், பிற்பகலில் நீண்ட நேரத்துக்கும் விடுமுறை நாட்களிலும் விற்பனை நிலையங்களைத் திறந்து வைத்திருக்கும் திட்டமொன்றை அமுல்படுத்தும்படி அரசாங்கத்திடம் கோர வேண்டும்.

தொழிலாளரின் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டும்.

1. அதிகரிக்கும் ஒவ்வொரு வாழ்க்கைப் புள்ளிக்கும் 2. 50 சத விகிதம் சம்பள உயர்வு வழங்கப்பட வேண்டும்.
2. மாதச் சம்பளத் திட்டம் வென்றெடுக்கப்படும் வரை தோட்டத் தொழிலாளருக்கு, தற்போதைய 7.50 சத அலவன்சுக்கும் நூற்றுக்கு 10 விகித சம்பள உயர்வுக்கும் மேலதிகமாக ஒருநாளைக்கு ஒரு ரூபா விகிதம் சம்பள உயர்வு வழங்கப்பட வேண்டும்.
3. தொழிற்சங்கக் கோரிக்கைகளுக்கு முரணில்லாத எல்.பீ.டி. சில்வா கொமிஷனினதும் ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ கொமிஷனினதும் சிபார்சுகளை அமுல்படுத்த வேண்டும்.

உணவு மானியத்தை அதிகரிப்பதற்கு இதோ பணம்.

1. லாபங்களையும், லாபப் பங்குகளையும், மூலதனங்களையும் வெளிநாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதை உடனடியாக நிறுத்தும்படி நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.
2. குறுகியகாலக் கடனையும் பொருட் கடனையும் திருப்பிச் செலுத்துவதைப் பின்போட வேண்டும்.
3. திட்டங்களுக்கான கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதைப் பின்போடுதல் தொடர்பாகக் கடன் கொடுத்தவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

உணவு நெருக்கடி அதன் பின்னணியும் தீர்வும்.

உணவு நெருக்கடி

பலநாடுகளில் அண்மையில் நிலவிய பாதகமான காலநிலை காரணமாக உலகில் உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. உலகச் சந்தையில் உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகரித்தது. 1972ம் ஆண்டு ஒரு தொன் முறையே 34 பவுன், 42 பவுன், 74 பவுனாக இருந்த அரிசி, கோதுமை, சீனி ஆகியவற்றின் விலை இப்போது ஒரு தொன் முறையே 154 பவுன், 118 பவுன், 105 பவுனாக இருக்கின்றது.

இலங்கை அதிகமான அளவில் உணவுப் பொருட்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் நாடாக இருக்கின்றபடியால் உலகச் சந்தையில் பொருட்களின் விலை அதிகரிக்கும்போது முன்போல் உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு இயலாத நிலை ஏற்பட்டது. அரசாங்கம் உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியைப் பெருமளவில் குறைத்தது. இதனால் பொது மக்கள் கடுமையான கஷ்டத்துக்கு உட்பட்டனர்.

இவ்வாறான நிலைமை ஏற்படும் என்பதை முன்னரே அறிந்து அதற்கு முகம் கொடுக்கும் வகையில் போதுமான அளவு உணவுப் பொருட்களைச் சேமித்து வைக்காததற்கும், தேசிய உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு நேரகாலத்தோடு முயற்சி எடுக்காததற்கும் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

உணவுப் பிரச்சினையின் சரித்திரம்.

இலங்கை வெளிநாட்டவரின் ஆட்சிக்குக் கீழ் வருவதற்கு முன்னர் நாட்டுக்குத் தேவையான அரிசி முழுவதும் இங்கேயே விளைவிக்கப்பட்டது. வர்ண்ட பிரதேசம் ஒரு தானியக் களஞ்சியமாக இருந்தது. அன்று இருந்த வாளிகளையும் நீர்பாசன வசதிகளையும் பற்றிப் புதிதாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

விதேச ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் இலங்கை மக்களுக்கு நன்மை செய்வதில் அக்கறைகாட்டவில்லை. நாட்டின் செல்வத்தைச் சூறையாடுவது தான் அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. தேயிலை, ரப்பர், தென்னை போன்ற ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் வளர்ச்சியிலேயே அவர்கள் அக்கறைகாட்டினார்கள். தொழிலாத் தேசிய உணவு உற்பத்தியில் அக்கறை காட்டவில்லை. தேசிய உணவு உற்பத்திக்காகச் செல்வத்தைச் செலவு செய்வதிலும் பார்க்க வெளிநாடுகளிலிருந்து மலிவான விலைக்கு உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்து தோட்டத் தொழிலாளருக்கு விநியோகிப்பது அவர்களுக்கு லாபகரமானதாக இருந்தது.

இலங்கை மன்னர்களின் அல்லது மன்னரின் தலைமையின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட திட்டங்களின் படி ஆதிகாலத்தில் குளங்களும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளும் பராமரிக்கப் பட்டுவந்தன. ஆனால் ஆங்கில அரசாங்கம் அவற்றைப் பராமரிப்பதற்கு முன்வரவில்லை. அதனால் பழைய குளங்களும் நீர்ப்பாசன அமைப்புகளும் கீரழியத் தொடங்கின. மலை நாட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து காணியை அபகரித்துத் தேயிலை ரப்பர் போன்ற பயிர்களைச் செய்யத் தொடங்கியதாலும் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது.

உணவு உற்பத்தி எவ்வாறாயினும் விவசாயிகளிடமிருந்து வரி அறவிடுவதற்கு ஆங்கிலேயர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இலங்கை விவசாயிகள் இதனால் மேலும் நசுக்கப்பட்டார்கள். மந்த போசனத்தாலும் மலேரியா போன்ற நோய்களாலும் பலர் இறந்தார்கள்.

சுதந்திரம் கிடைத்த பின்னர் சுதேச முதலாளி வர்க்கம் நவகலோனியல் பொருளாதார அமைப்பைத் தொடர்ந்து வளர்ப்பதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. தேயிலை, ரப்பர், தென்னை ஆகியவையே இலங்கையின் பிரதான தேசியக் செல்வம் எனக் கூறிய அவர்கள் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தார்கள். தேசிய உணவு உற்பத்திக்கு இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது இடமே வழங்கினார்கள்.

இலங்கை முதலாளி வர்க்கம் பெருந்தோட்டத்துறைப் பொருளாதாரத்தின் மூலமே வளர்ச்சியடைந்தமை இதற்குப் பிரதான காரணமாகும். அவர்களுடைய தேவைகள் பெருந்தோட்டத்துறையோடு தொடர்புடையனவாக இருந்தன. சுதந்திரத்துக்குப் பின் பல இலங்கை முதலாளிகள் வெளி நாட்டவரின் தோட்டப் பங்குகளை விலைக்கு வாங்கிப் பெருந்தோட்டத் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். அரசாங்கத்தின் ஆதரவும் கவனமும் பெருந்தோட்டத் தொழிலுக்கே கிடைத்து வந்தன.

சுதந்திரம் கிடைப்பதற்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குடியேற்றத் திட்டத்தின் கீழ் வரண்ட பிரதேசத்தில் விவசாயி

களைக் குடியேற்றியதும், கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்ட முடே 1956க்கு முன் பதவியிலிருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உணவு உற்பத்திக்காகச் செய்த செயல்களாகும். வருடா வருடம் விவசாயக் குடும்பங்கள் 3000 அளவில் வரண்ட பிரதேசங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர். இந்தக் குடியேற்றத் திட்டம் மட்டுப் படுத்தப்பட்ட பலனையே கொடுத்தது. இத்திட்டத்தின் மூலம் விவசாயிகளை இடதுசாரிப் பக்கத்துக்குச் செல்லாமல் தடுத்து அவர்களின் அரசியல் ஆதரவைப் பெறுவதே யு. என். பி.யின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

கல்லோயா அபிவிருத்தித் திட்டம் அமெரிக்க அறிவுறுத்தலின் பேரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திறமையின்மையான ஒரு திட்டமாகும். இதற்கு நூறு கோடி ரூபா அளவில் செலவானது.

விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், உணவு உற்பத்தியை வளர்ப்பதற்குத் தேவையான நீர்ப்பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்காக வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கும் யு. என். பி. நடவடிக்கை எடுக்காததற்குக் குறுகிய வர்க்க நலனே காரணமாகும். தாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் பெருந் தோட்டத் தொழிலுக்கும் பெரு வர்த்தகத்துக்கும் அவர்கள் முதலாவது இடத்தைக் கொடுத்தார்கள்.

அவர்கள் ஈடுபட்டிருந்த தொழில்களினால் கிடைத்த லாபத்தின் பெரும்பகுதி மேற்கு நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் ஆடம்பரப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்காகச் செலவிடப்பட்டது.

நிலச்சுவாந்தார்களின் ஆதரவு அதிகமாக இருந்ததும் இருப்பதும் யு. என். பி.க்கேஇதனாலேயே விவசாயநிலம்புனரமைப்புச் செய்யும் சட்டத்தை அவர்கள் நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு முன்வரவில்லை. 1953ம் ஆண்டு யு. என். பி.யால் நெற்காணி மசோதாவொன்று கொண்டுவரப்பட்டபோதும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை.

1956க்குப் பின் பதவிக்கு வந்த ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமையிலான அரசாங்கமும் பழைய நடவடிக்கைகளைத் தொடர்ந்து செய்தது. நெற்காணி மசோதா கொண்டுவந்ததே புதிதாகச் செய்த செயலாகும். அது சரியானமுறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படாததால் அதனால் இன்று மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பலனே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்றது. நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கான நடவடிக்கைகளும் ஓரளவுக்கு இடம் பெற்றன. நெல் விளைச்சல் அதிகரித்த போதிலும் நாடு தன்னிறைவு காண்பதற்கேற்ற நடவடிக்கைகள் பின்பற்றப்படவில்லை. முன்போலவே, எமது வருமானத்தின் அரைவாசி உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதிக்காகத் தொடர்ந்து செலவு செய்யப்பட்டது.

இக் காலகட்டத்திலும் இலங்கை முதலாளிகள் உணவு உற்பத்தியில் ஊக்கம் செலுத்தவில்லை. அவர்களுடைய செல்வம் முழுவதும் சீக்கிரமாகவும் பெருமளவிலும் லாபமளிக்கக் கூடிய வேறு தொழில்களில் முடக்கப்பட்டன. அந்நியச் செலாவணித் தட்டுப்பாடு காரணமாக இறக்குமதி தடை செய்யப்பட்ட ஆடம்பரப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்காகக் கூட அவர்கள் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தனர். இறக்குமதியைக் குறைக்க உதவும் கொள்கையின் கீழ் அரசாங்கமும் அவற்றிற்கு உதவியளித்தது. ஆனால் அத் தொழில்கள் பெருமளவில் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்த மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு செய்யப்பட்டதால் அதன் மூலம் அந்நியச் செலாவணித் தட்டுப்பாடு குறையவில்லை. விவசாயத்துக்கு அவசியமான பசளை மற்றும் வேறு பொருட்களின் உற்பத்திக்கான தொழிற்சாலைகளை அமைக்காமையே அன்றைய தொழிற் கொள்கையின் முக்கிய குறைபாடாகும். விவசாயத் துறை இறக்குமதியைக் குறைப்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் தொழிற்சாலைகளை இறக்குமதியைக் குறைப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தியது இக் காலத்தில் செய்த பிழையாகும்.

ஸ்ரீ.ல.சு.க. அரசாங்கங்களின் காலத்திலும் முதலாளி வர்க்கம் தங்களுடைய குறுகியகால நன்மைக்காகப் பெருமளவில் லாபம் கொடுக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கும், அவர்களுடைய பிரயோசனத்திற்காக நவீனப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்கும் பணத்தைச் செலவழித்ததைத் தவிர இந்நாட்டின் பிரதான பொருளாதாரப் பிரச்சனையான உணவு உற்பத்தியில்—நீர்ப்பாசன வசதிகளை அமைப்பதில் ஊக்கம் செலுத்தவில்லை.

முதலாளித்துவவாதிகளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதால் வியர்வை சிந்தி உழைக்கும் மக்களுக்கு ஒருவித பலனுமில்லை. உயர்தரமான பொருட்களை வாங்குவதற்கோ மேல் மட்ட வாழ்க்கை வாழ்வதற்கோ அவர்களிடம் பணம் இல்லை.

சுதந்திரம் கிடைத்த பின் இன்றுவரை உணவுப் பிரச்சனை உட்பட இலங்கையின் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் எதுவும் தீர்க்கப்படாமலிருப்பதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டியவர்கள் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினரே.

ஆரம்பகாலத் தொட்டுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்லி வந்ததைப் போல இலங்கையின் பொருளாதார சுதந்திரத்தை வென்றெடுப்பதற்காக, மலைநாட்டில் பெய்யும் மழை நீரை வரண்ட பிரதேசத்துக்குத் திருப்பி விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கான நடவடிக்கையை முதலாவதாக எடுக்க வேண்டியதாயிருந்தது. அதே போல அந்த ஆற்றுப்பள்ளதாக்கு அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய நீர்மின்சாரத்தைத் தொழில் வளர்ச்சிக்காகப் பாவிக்கக் கூடியதாக இருந்

தது. (1955ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 5வது தேசிய காங்கிரஸில் தோழர் டாக்டர் எஸ்.ஏ. விக்கிரமசிங்ஹவால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட “முன்னேற்றப் பாதை” யைப் பார்க்கவும்.)

விவசாயத்தைப் பலம் வாய்ந்த அடிப்படையில் அமைக்காமல் தேசத்தின் பொதுப் பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டு வர முடியாதென்பது 1963இல் ஆரம்பித்து வளர்ந்து வரும் அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடியிலிருந்தும் இன்றைய உணவுத் தட்டுப்பாட்டிலிருந்தும் தெளிவாகின்றது. இந்த அடிப்படை உண்மையை ஆரம்பகாலம் தொட்டுச் சொல்லி வந்ததையிட்டுக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பெருமைப்படுகின்றது.

உணவு உற்பத்தியில் முதலாளி வாக்கத்தின் புதிய அக்கறை

அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி உக்கிரமடைந்ததால் முதலாளித்துவவாதிகளின் தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய முடியாதநிலை ஏற்பட்டது. அவர்களுடைய தொழில்களுக்குத் தேவையான அந்நியச் செலாவணியைப் பெறுவதற்கு உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியை வெட்டுவதே இறுதியான ஒரே வழியாக இருந்தது.

1966ம் ஆண்டின் இறுதிக் காலத்தில் யு. என். பி. அரசாங்கம் அரிசி மானியத்தை வெட்டி உற்பத்தி இயக்கத்தை ஆரம்பித்தது.

நெற் செய்கைக்கான விவசாயக் கடனை அதிகரிப்பதற்கும், புதிய வகை நெல்லை விநியோகிப்பதற்கும் யு. என். பி. அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. அப்போது நெல் விளைச்சல் 20 சதவிகித அளவில் அதிகரித்தது. அரிசி மானியத்தை வெட்டியதால் வெளிச் சந்தையில் அரிசியின் விலை அதிகரித்ததும் உற்பத்தி பெருகியதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

அன்று எடுத்த நடவடிக்கைகள் காரணமாக நெல் உற்பத்தி ஓரளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்து பின்னர் 1970இன் பின் வீழ்ச்சியடையத் தொடங்கியது. 1970இல் 770 லட்சம் புசல் நெல் விளைந்தது. இத்தொகை 1971இல் 670 லட்சமாகவும் 1972இல் 630 லட்சமாகவும் குறைந்தது.

இதற்கான காரணம் என்ன? பாதுகாமான காலநிலை ஒரு காரணமாகும். விவசாயிகள் அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் பெற முடியாமற்போனது இரண்டாவது காரணமாகும். பல விவசாயிகள் 1968லும் 69லும் பெற்ற கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமற் போனதால் அவர்கள் புதிய கடன்பெற முடியவில்லை.

இவ்வாறான நிலைமை நிலவுவதைத் தெரிந்திருந்தும் 1971லும் 1972லும் அதற்கு முகங்கொடுத்து அவசிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு இன்றைய அரசாங்கம் தவறியது.

உணவு இறக்குமதியை நிறுத்தி வெளிச் சந்தையில் உணவுப் பொருட்களின் விலையை அதிகரிப்பதன் மூலம் விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்துவது முதலாளித்துவக் கொள்கையின் அடிப்படையான அம்சமாகும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கும், விவசாயம் செய்யும் காணியின் அளவை அதிகரிப்பதற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கம் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. அதே போல, பசளை, ட்ராக்டர், மற்றும் வேறு உபகரணங்கள் போதுமான அளவிலும் மலிவான விலையிலும் விநியோகிப்பது பற்றியும் அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதில்லை. உணவுப் பொருட்களின் விலையை அதிகரிப்பதிலேயே அவர்கள் நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மேலும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனைத் திரும்பப் பெறக்கூடிய வகையில் அவர்களின் பொருளாதாரத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கும், இடைத் தரகர்களின் சுரண்டலை நிறுத்துவதற்கும் விவசாயிகளுக்குக் காணி மற்றும் ஏனையசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும் ஏற்ற பூரணத்துவமான விவசாயக் கொள்கையை அவர்கள் பின்பற்றுவதில்லை. தாங்கள் தற்போது ஈடுபட்டிருக்கும் தனியார்துறை பொருளாதார அமைப்பு உடைந்து விழுந்துவிடும் என்ற பயத்தினாலேயே மேற்கூறிய கொள்கையை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு அவசியமான பொருளாதாரப் புனரமைப்புச் செய்வதற்கு அவர்கள் பின்வாங்குகின்றார்கள்.

பசளை, உபகரணங்கள் ஆகியன.

விவசாயிகளின் உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்தமை உணவு உற்பத்தியின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்றது. பசளை முட்கம்பி மற்றும் ஏனைய உபகரணங்களின் விலை கடந்த காலங்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்திருக்கின்றது. அந்நியச் செலவாணிச் சான்றிதழ் திட்டத்தின் கீழ் (65 வீத) முதலில் கொண்டுவரப்படாமலிருந்த இந்த உபகரணங்கள் இன்றைய அரசாங்கத்தால் அத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டதும் விவசாயிகள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டனர். அதனால் ட்ராக்டர் கூலியும் அதிகரித்தது. அரசாங்கச் செலவுகள் அதிகரித்து வருவதை வேறு வழிகளால் சீராக்காமல் உணவு உற்பத்தி போன்ற முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறை பாதிக்கப்படும் வகையில் அந்நியச் செலாவணிச்சான்றிதழ் திட்டத்தை அமுல்நடத்துதல் தோல்விமனப்பான்மையைப் பிரதிபலிக்கும் நடவடிக்கையாகும். நாட்டில் முதலாவதாக வளர்க்கப்பட வேண்டிய துறை எது இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது இடத்தைப் பெறுபவையாவை எனத் தீர்மானித்து அதற்கு ஏற்றதான நிதிக் கொள்கையைப் பின்பற்றுவதற்குப் பதிலாக இன்றைய அரசாங்கம் தற்போதைய பொருளாதார வெடிப்புகளுக்கு மெருகுபூசி மறைக்கும் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றது.

இரண்டு முறை உழுவதற்காக அரசாங்கம் வசூலிக்கும் ட்ராக்டர் கூலி கடந்த சில வருடங்களுள் 95 ரூபாவிலிருந்து 155 ரூபாவுக்கு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தனிப்பட்ட ட்ராக்டர் சொந்தக்காரர் வசூலிக்கும் கூலி 120—160—இதிலிருந்து ரூ 175—210 வரை அதிகரிக்கின்றது.

ஒரு தொன் பசளைமுன் விலை ரூ. 200க்கும் 350க்கும் இடைப்பட்ட தொகையால் அதிகரித்திருக்கின்றது. பசளைக்காக முன்னர் அரசாங்கம் செலித்திவந்த 50 சதவீத மானியம் இப்போது குறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பசளை விலையோடு 65 சதவீத அந்நியச் செலாவணிச் சான்றிதழ் வரியையும் சேர்த்துக் கொண்டு 50 சதவீத மானியம் வழங்குவது கண்ணைக்கட்டி வரிவிதிப்பதற்குச் சமனானது.

இன்று ஒரு சாதாரண விவசாயி தனக்குத் தேவையான முட்கம்பி வாங்க முடியாத அளவுக்கு அதன் விலை உயர்ந்திருக்கின்றது முன்பு வயலில் உள்ள பயிரைப் பாதுகாப்பதற்காக முட்கம்பி பாவிக்கப்பட்டது. இப்போது திருடரிடமிருந்து முட்கம்பியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றான்.

விவசாயத்துக்குத் தேவையான பசளை, முட்கம்பி ஆகியவற்றை மலிவான விலையில் பெற்றுக் கெடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. அதிலிருந்து தவறுவது பொறுப்புணர்ச்சியற்ற நடவடிக்கையாகும்.

மீன்பிடித் தொழில்

சோவியத்-இலங்கை மீன்பிடித் தொழில் பேச்சுவார்த்தைக்கு ஏற்பட்ட முடிவு அரசாங்கத்தின் தோல்விமனப்பான்மைக் கொள்கைக்கு இன்னொரு உதாரணம். மீன்பிடித் தொழிலின் அபிவிருத்திக்குச் சோவியத் யூனியன் நீண்டகாலமாகத் தயாராக இருந்தது. ஆனால் சோவியத் யூனியனிடமிருந்து இந்த உதவியைப் பெறுவதன் மூலம் இந்துசமுத் திரத்தில் சோவியத் யூனியனின் செல்வாக்கு அதிகரிக்குமென ஏகாதிபத்தியவாதிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததால் இதுவரை இந்த உதவியை நாம் பெற முடியவில்லை. அமெரிக்காவின் திரிப்பந்தம் காரணமாக அரசாங்கம் இந்த உதவியைப் பெறுவதில் ஊக்கம் செலுத்தவில்லை.

முற்போக்குச் சக்திகளின் முயற்சியால் அண்மையில் இன்றைய அரசாங்கம் மீன்பிடித் தொழில் சம்பந்தமாகச் சோவியத் யூனியனோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு முன் வந்தது. ஆனால் இம் முறை பொருளாதார முட்டுக்கட்டையிவான்று முன்வைக்கப்பட்டது.

மீன்பிடி வள்ளங்களுக்காகச் சோவியத் யூனியன் தருவதற்கு முன்வந்த கடன் தொகையோடு அந்நியச் செலாவணிச்

சான்றிதழ் வரியையும் சேர்க்கப்போவதாக அரசாங்கம் அறிவித்தது. அப்படியானால் அக்கடனின் ரூபாய் மதிப்பு 65 சதவீதத்தால் அதிகரிக்கும். அதனால் அந்த வள்ளங்கள் மூலம் பிடிக்கும் மீனின் விற்பனை விலையும் அதிலிருக்கும். இதைச் சுட்டிக்காட்டிக் குறைந்த விலையில் வளங்களைக் கடைகைத் தரும்படி அரசாங்கம் சோவியத் யூனியனைக் கேட்டது.

சோவியத் பிரதிநிதிகள் புதுமையடைந்தார்கள். அரசாங்கம் அந்நியச் செலாவணிச் சான்றிதழ் வரியைச் சேர்ப்பதனாலேயே மீன்விலை அதிகரிக்குமே யொழியச் சோவியத் யூனியனின் தவறு காரணமாகவல்ல.

மீன்பிடி வள்ளங்களை விலைக்குத் தருவதற்காகச் சோவியத் யூனியன் நியமித்த விலை வங்காள தேசம் போன்ற வளர்ந்துவரும் நாடுகளுக்கு அதே மாதிரியான வள்ளங்களை விற்பனை செய்த விலைக்குச் சமனானது எனச் சோவியத் பிரதிநிதிகள் சுட்டிக் காட்டினர். இலங்கைக்கு மாத்திரம் விசேடமாக அந்த விலையில் மாற்றம் செய்ய முடியாது என அவர்கள் கூறினர். பேச்சுவார்த்தை முறிந்தது.

இலங்கையில் 50 சதவிகிதத்துக்கு அதிகமானவர்கள் மந்த போசன நிலையில் வாழ்கின்றார்கள், தற்போதைய உக்கிரமான உணவுத் தட்டுப்பாடு காரணமாக நிலைமை மேலும் மோசமடைந்திருக்கின்றது. சாதாரண பொது மக்களின் உணவில் புரதச் சத்து எப்போழுதும் குறைவாகவே உள்ளது. சோறும் மா உணவுமே அவர்கள் அதிகமாக உண்கின்றார்கள். இப்போது இப் பண்டங்களுக்கும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதால் உருவாக்கவிருக்கும் பயங்கர நிலையை எம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும். தொழிலாளரின் உழைக்கும் சக்தி குறைவதோடு எதிர்காலப் பரம்பரை அதிக அளவுக்கு மந்தபோசனத்தால் பாதிக்கப்படும்.

இதற்கிடையில் யப்பான் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் எங்கள் கடல் முழுவதும் திரிந்து மீன் பிடிக்கிறார்கள். அதிக லாபத்தைப் பெறுகின்றார்கள். மக்கள் உணவுப் பற்றாக்குறை யால் பயக்கரமான அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் சில மாதங்களுக்கிடையில் மக்களுக்கு அதிக புரதச் சத்துள்ள உணவு வகையைக் கொடுப்பதற்காகப் பெருமளவில் மீன் பிடித் தொழிலை வளர்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் நாட்டைச் சூழ்ந்துள்ள கடலில் கிடைக்கும் மீன் செல்வத்திலிருந்து பலனைப் பெறுவதன் மூலம் தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

சோவியத் - இலங்கை மீன்பிடிப் பேச்சுவார்த்தைகளை முறியடித்தது யாரைத் திருப்திப் படுத்தி வந்தது வறகாசு? அந்நியச் செலாவணிச் சான்றிதழ்த் திட்டத்தை அமுல்படுத்த

தும்படி நிர்ப்பந்திக்கும் உலக வங்கியைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காகவா? இலங்கை மக்களின் மீதும் எதிர்காலப் பரம்பரையின் மீதும் இரக்கமுள்ள எவராலும் இதைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது.

இலங்கையில் விவசாயத்துக்கு மேலதிகமாக உள்ள செல்வமான மீன் செல்வத்தைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்தத் தவறியதற்காகச் சுதந்திரத்தின்பின் பதவிலிருந்த எந்த அரசாங்கத்தையும் மன்னிக்க முடியாது.

சோவியத் - இலங்கை மீன்பிடிப் பேச்சுவார்த்தையை முறியடிப்பதற்காக அந்நியச் செலாவணிச் சான்றிதழ்ப் பிரச்சனையை புகுத்தியது ஏகாதிபத்தியத்தின் தந்திரோபாயம் என்று கருதுவது நியாயமானதே.

அந்நியச் செலாவணிச் சான்றிதழ் உட்பட அரசாங்கம் பின்பற்றும் நிதிக்கொள்கை நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கும் மக்களுக்கும் எந்தவித நன்மையும் அளிக்காத ஒரு குழறுபடியாகும்.

பசளைத் தொழிற்சாலை

இலங்கையில் விவசாயத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்று எல்லா அரசாங்கங்களும் கூறின. ஆனால் இலங்கையில் ஒரு பசளைத் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு அவை முன்வரவில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து பசளை இறக்குமதி செய்வதற்கு வருடத்துக்கு 7 கோடி ரூபாவை நாங்கள் செலவு செய்கிறோம்.

1968, 69ம் ஆண்டுகளில் முறையே 11 கோடி ரூபாவும் 6 கோடியே 60 லட்சம் ரூபாவும் பசளை இறக்குமதிக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1971, 72ம் ஆண்டுகளில் முறையே 5 கோடியே 90 லட்சம் ரூபாவும் 6 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாவும் பசளை இறக்குமதிக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நியச் செலாவணி குறைந்ததால் அரசாங்கம் பசளை இறக்குமதியையும் குறைத்திருக்கின்றது என்பது இதிலிருந்து தெரிகின்றது. பேச்சுப் பல்லக்கு பயணம் கால்நடை!

இலங்கைக்குத் தேவையான பசளையின் ஒரு சிறுபகுதியையே வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கின்றோம். இலங்கையில் பெருமளவில் பசளை உற்பத்தி செய்வதற்காக ஒரு தொழிற்சாலையை அமைக்க வேண்டியது தொழில் அபிவிருத்தியில் முதலாவது ஸ்தானம் வகிக்கின்றது. சுதந்திரம் கிடைத்து 25 ஆண்டுகளாகியும் எந்த அரசாங்கமாவது இத்துறையில் அக்கறை செலுத்தாததிலிருந்து முதலாளி வர்க்கத்தின் பொறுப்பற்ற குறுகிய மனப்பானமை தெரிகின்றது.

குறுகிய காலத்தில் லாபம் தரக்கூடிய தொழில்களில் மூலதனத்தை விடுவது முதலாளித்துவத்தின் கொள்கை. இத்துரோகச் செயல்களின் பலனை இன்று ஏழை விவசாயிகளே அனுபவிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

இலங்கையில் யூறியா பசுளை தயாரிப்பதற்கு 1957இல் செக்கோஸ்லாவகியா முன்வந்தது. அன்று தொட்டு அரசாங்கம் அந்த உதவியைப் பெறுவதில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. இன்றும் அந்த உதவியைப் பெறக்கூடிய வசதி இருக்கின்றது. அன்று அந்த உதவியை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தால் பசுளைக்காக வெளிநாடுகளுக்குச் செலுத்தப்பட்ட பெருந்தொகையான பணத்தைச் சேமித்திருக்கலாம்.

பொஸ்பேட் பசுளை தயாரிப்பதற்குத் தேவையான 'அபடயிட்' என்ற தாதுப்பொருள் இலங்கையில் இருக்கின்றது. இது தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள பெரிய அபடயிட் வளங்களில் ஒன்று என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதைப் பயன்படுத்துவதற்கு இதுவரை ஒரு அரசாங்கமும் முன்வரவில்லை. இது தான் எங்கள் தொழிற் கொள்கை!

உணவு உற்பத்திக்கு மத்திப்படுத்தப்பட்ட திட்டம் தேவை

எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நெல்லு, மற்றைய தானிய வகைகள், கிழங்கு வகைகள், பால், முட்டை ஆகியவற்றை அதிகரிப்பதற்கான ஒரு திட்டம் தேவை. அந்த திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு ஒரு பக்கத்தில் தேசியத் தேவைகளையும் மறுபுறத்தில் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் தகமைகளையும் தன்மைகளையும் கவனத்துக் கெடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், கிராமத்திலும் எந்த உணவுப் பொருள் எந்த அளவுக்கு விளையும் என்பது பற்றி அந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படியான ஒரு திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கு அதிகாரிகளை மட்டும் நம்பி இருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அதிகாரிகளோடு பிரதேசத்தின் எம். பி. மாரையும் சேர்த்துக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. ஒரு புறத்தில் விவசாயிகள் சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கும் பொறுப்பு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும். மறுபுறத்தில் அரசாங்கத்தின் மத்திய நிர்வாகம் திறமையானதாக இருக்க வேண்டும்.

நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதாகவும், பசுளையும் விதை தானியங்களும் விநியோகிப்பதாகவும், கடன் வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாகவும் இன்று அரசாங்கம் பெரிதாகப் பேசுகின்ற போதிலும் பல பிரதேசங்களில் அப்படியாக எதுவும் நடக்கவில்லை. அரசாங்க உதவிகள் மட்டுப் படுத்தப் பட்டிருக்கின்றபடியாலும் அதிகாரிகளினதும், தற்போதைய நடைமுறைகளினதும் பலவீனம் காரணமாகவும் விவசாயிகளுக்கு மேற்குறிப்பிட்ட வசதிகள் தேவையான

அளவுக்குக் கிடைப்பதில்லை, உணவு உற்பத்திக்காக அரசாங்கம் மேலும் பல உதவிகளைச் செய்யமுடியும். உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் தற்போதைய திலும் பார்க்கக் கூடுதலான பணமும், உபகரணங்களும் உணவு உற்பத்திக்காகப் பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இவ்வாறு கூடியதும் போதுமானதுமான சக்தியைப் பாவிப்பதற்குப் பதிலாக எல்லோரையும் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபடும்படி கேட்கின்றார்கள். உணவு உற்பத்தியோடு தொடர்பற்றவர்களான திணைக்களங்களிலும் கூட்டுத்தாபனங்களிலும் உள்ள அதிகாரிகள் மரவள்ளி போன்றவற்றை நாட்டுகின்றார்கள். அதைச் சிரமதானம் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்தத் தினத்துக்காகச் சம்பளமும் கிடைக்கின்றது. பிரதமர் உட்பட மந்திரிகளையும் எம். பீ. மாரையும் திருப்திப்படுத்துவதற்காக அதிகாரிகள் இப்படி நடக்கின்றார்கள், அண்மையில் ஒருநாள் பாதுகாப்பு அமைச்சில் வேலை செய்பவர்கள் தங்கள் காரியாலயத்துக்கு, முன்னால் உள்ள கோடன் பூங்காவில் உணவு உற்பத்திக்காகச் சிரமதானம் செய்தார்கள். உயர் அதிகாரிகள் கூட மண் வெட்டி பிடித்து வேலை செய்தார்கள். அவர்கள் ஒருநாளாக்கு 35 ரூபாவுக்குக் கூடுதலான சம்பளத்தைப் பெறுபவர்கள். தங்களுடைய ஒருநாள் சம்பளத்தை உணவு உற்பத்தி இயக்கத்துக்காகக் கொடுப்பார்களென்றால் அது ஒரு பெரிய தியாகமாகும்.

தண்ணீர் வசதி

வரண்ட பிரதேசத்தில் உள்ள வற்றிப்போன குளங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்வதன் மூலம் நெல் விளைவிக்கக் கூடிய நிலப்பரப்பை அதிகரிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். அதனிலும் பார்க்க மகாவலி கங்கைத் திட்டம்போன்ற பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்களில் அதிக நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். மலைநாட்டில் பெய்யும் மழை நீரை வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு அனுப்புவதே அதன் நோக்கமாகும். மகாவலி கங்கையோடு கள்ளி கங்கையின் நீரையும் வரண்ட பிரதேசத்துக்குத் திருப்பமுடியும். அதேபோல மல்வத்து ஓயா, தெதுறு ஓயா போன்ற சிறு ஆறுகளையும் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்த முடியும்' இந்த நீரை வரண்ட பிரதேசத்துக்குத் திருப்பினால் விவசாயம் செய்யக் கூடிய நிலப்பரப்பை நூறு விகிதத்தால் அதிகரிக்க முடியும். மகாவலியை 26 வருடத்தில் பூர்த்தி செய்வதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டு இருக்கின்றது, அப்போது இலங்கையின் சனத் தொகையும் பெருமளவுக்கு அதிகரித்து விடும்.

உடனடியாகச் சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் புதுப்பிப்பதோடு பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைத் துரிதப்படுத்தும்படி அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும். அப்படி

யான வேலைத்திட்டம் எதுவும் அரசாங்கத்திட்டம் இல்லாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது. 1958ம் ஆண்டில் களனி கங்கை யியத் திருப்புலத்தற்காக உதவியளிப்பதற்குச் சோவியத் யூனியன் முன்வந்த போது அன்றைய அரசாங்கம் அந்த உதவியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதேபோல 1961ம் ஆண்டு பதவியிலிருந்த அரசாங்கம் மல்வத்து ஓயா அபிவிருத்தித் திட்டத்துக்குச் சோவியத் யூனியன் அளிக்க முன்வந்த உதவியை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

இப்போது குளங்கள் நிறையும் காலமாகையால் சிறு குளங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்யும் வேலையையும் செய்ய முடியாது. அடுத்த யோசனாக்கும் மற்றைய காலங்களைப் போல நாட்டிலுள்ள வயலில் அரைப் பகுதியிலேயே நெல் விளைவிக்க முடியும்.

குளம் வற்றியிருக்கும் காலங்களில்தான் அவற்றைப் புனருத்தாரணம் செய்ய முடியும் எனவே அடுத்த ஆண்டு வரட்சிக்காலத்தில் குளங்களைப் புனருத்தாரணம் செய்யும்படி அரசாங்கத்தை நிர்ப்பந்திக்க வேண்டும்.

காணிச் சட்டம் அமுல்நடைத்தப்படுவதால் மேலதிகமாக உள்ள பயிரிடப்படாத காணி இரண்டு லட்சம் ஏக்கர். அதில் பயிர்செய்யக்கூடிய காணி ஒரு லட்சம் ஏக்கர். இந்த வழியால் விவசாயத்தை வளர்ப்பதிலும் விவசாயிகளுக்குக் காணி வழங்குவதிலும் பார்க்க வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிசெய்து கொடுப்பதுதான் முக்கியமானது. ஏனென்றால் அங்கே புதிதாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய காணி 40 லட்சம் ஏக்கருக்கும் அதிகமாக இருக்கின்றது.

அந்நியச் செலாவணி

கட்சி முன்வைத்துள்ள உடனடி நடவடிக்கைகளில் அந்நியச் செலாவணியைச் சேமிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டுள்ள மூன்று யோசனைகளும் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள உணவுத் தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்ப்பதற்காகத் தற்காலிகமாக உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்வதற்காக வேண்டிய அந்நியச் செலாவணியைப் பெறும் வழிகள்.

வருடா வருடம் வெளிநாட்டுக் கம்பனிகள் லாபமாகவும் பங்குப் பணமாகவும் வெளிநாட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லும் பணத்தின் தொகை கிட்டத்தட்ட 4 கோடி 50 லட்சம் ரூபா. அதேபோல வெளிநாட்டுக் கம்பனிகள் இரண்டரைக் கோடிக்கும் மூன்றரைக் கோடிக்கும் இடைப்பட்ட தொகையை வருடா வருடம் மூலதனமாக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் வெளிநாட்டு மூலதனம் இலங்கைக்கு வந்ததிலும் பார்க்கக் கூடுதலாக இலங்கையிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்

றது. 1947 தொடக்கம் 1967 வரை இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட வெளிநாட்டு மூலதனம் 8 கோடி ரூபாய். அதே காலப்பகுதியில் இலங்கையிலிருந்து வெளியே கொண்டு செல்லப்பட்ட லாபமும், பங்குப்பணமும் மூலதனமும் 162 கோடி ரூபாய்.

இதைச் சில வருடங்களுக்காவது நிறுத்திவைப்பது கஷ்டமான காரியமல்ல.

அந்நியச் செலாவணியைத் தட்டுப்பாடு ஏற்படத் தொடங்கியதும் இலங்கை பெருமளவில் பொருளுதவிக்கான கடன்களுக்கும் குறுகிய காலக் கடன்களுக்கும் உட்பட்டது. அதற்கு முன் நாங்கள் அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற திட்டங்களுக்காகவே பெரும்பாலும் கடன் பெற்றோம். சர்வதேச நாணயச் சபையிலிருந்து எங்களுக்குக் கிடைக்கும் கடன், செல்மதி நிலுவைகளைச் செலுத்துவதற்காக அந்நியச் செலாவணியாகக் கிடைக்கும் குறுகியகாலக் கடனே.

முதன் முதலாகப் பொருளுதவிக் கடன் 1966யிலேயே பெறப்பட்டது. 1969யிலேயே பெருமளவில் குறுகியகாலக் கடன் பெறுவதும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்போது அரசாங்கம் வருடா வருடம் 35 கோடி தொடக்கம் 40 கோடி ரூபாவரை பொருளுதவிக் கடன் பெறுவதோடு வருடத்துக்கு 60 கோடி ரூபா அளவில் குறுகியகாலக் கடனும் பெறுகின்றது.

தங்கள் தேசியக் கம்பனிகளின் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்காகவும் அவற்றிற்கு இலங்கையில் ஒரு நல்ல சந்தை நிலைமையை உருவாக்குவதற்குமாகவே ஏகாதிபத்திய நாடுகள் பொருளுதவிக் கடன் வழங்குகின்றன. பெரிதுவாக இவ்வாறு தரப்படும் பொருட்களின் விலை நூற்றுக்கு 20 சதவிகிதம் அதிகமாகவே உள்ளது. பொருளுதவிக் கடன் 25 வருடம் தொடக்கம் 40 வருடம் வரையான நீண்டகாலத்தில் செலுத்தப்பட வேண்டியதாக இருப்பதோடு அதன் வட்டி நூற்றுக்கு 3 தொடக்கம் 5 விகிதம் வரையானதாக இருக்கின்றது. எனினும் அப்பொருட்களின் விலை அதிகமானபடியால் வட்டி விகிதம் இரண்டு மடங்கானதாகவே கொள்ள வேண்டும்.

இதுவரை பெறப்பட்ட பொருளுதவிக் கடனுக்காகச் செலுத்தப்பட வேண்டிய வருடவட்டி 4 கோடி ரூபாவாகும். இது நாளடைவில் கூடுதலாகவே இருக்கும்.

1969ல் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் ஏற்பட்ட அதிகமான நட்டம் காரணமாக வழக்கமாக இறக்குமதி செய்து வந்த பொருட்களை இறக்குமதி

செய்வதற்குப் பணம் இல்லாது போனதால் அன்றைய அரசாங்கம் குறுகிய காலக்கடன்களைப் பெற்றது. குறுகிய காலக் கடன் ஒருவருட காலத் தவணையிலேயே பெறப்படுகின்றது. அதன் வட்டி பொதுவாக நூற்றுக்கு 8 விகிதமாகும்.

இப்போது அரசாங்கம் ஒவ்வொரு வருடமும் 60 கோடி ரூபா அளவில் கடன் பெற்றுக் குறுகிய காலக் கடனைச் செலுத்தி வருகின்றது. இவ்வாறு பெற்ற கடனுக்காக வருடா வருடம் 4 கோடி ரூபா வட்டியாகச் செலுத்தப்படுகின்றது. இதைத் தவிர, மற்றைய கடன்களுக்காகக் கடன் கொடுத்த நாடுகளுக்கு வருடா வருடம் 3 கோடி ரூபா வட்டியாகச் செலுத்தப்படுகின்றது (இவை 10 வருட காலத்தில் திருப்பிச் செலுத்தக் கூடிய வகையில் பெறப்படும் கடன்கள். இவற்றின் வட்டிபொதுவாக நூற்றுக்குப் பத்து விகிதம்)

இவ்வாறு பொருளுதவிக் கடன், குறுகிய காலக் கடன், மற்றைய கடன்கள் ஆகியவற்றைப் பெற்றதன் மூலம் எங்கள் பொருளாதாரத்தில் ஒரு நன்மையும் ஏற்படவில்லை. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் சுமைதான் அதிகரித்தது. பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைவதை இதனால் தடுக்க முடியவில்லை.

அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி அதிகரித்தமை கலோனியல் பொருளாதாரத்தின் தவறையே காட்டுகின்றது. பொருளாதாரத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்வதுதான் இதற்கு மாற்று வழியாகும். தேசத்தின் செல்வத்தைத் திறமையான முறையில் வளர்ப்பதற்கும், அந்நியச் செலாவணியை மிச்சம் பிடிப்பதற்கும், தேடுவதற்கும் ஏற்ற பொருளாதாரத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பொருளாதாரத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யாமல் வெளிநாட்டுக் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாது.

அவ்வாறான ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினால் எங்களுக்குத் தேவையானது திட்ட உதவியே. பொருளுதவிக்கடனும் குறுகியகாலக் கடனும் பெற்றதன் மூலம் ஆட்சியாடர்கள் பொருளாதாரத்தின் பழைய சீனித்த அமைப்பையே தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு முயற்சித்திருக்கின்றார்கள். வாங்கிய கடன் ஒரு புறத்தில் இருக்க, வட்டி செலுத்துவதற்குக் கூட அந்நியச் செலாவணியைச் சேமிக்க முடியாத நிலையே இருக்கின்றது.

தேசிய செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கேற்ற வகையில் பொருளாதாரத்தைப் புனரமைப்பு செய்யும் போது உண்மையிலேயே அது புரட்சிகரத் தன்மையைப்பெறும். கடந்த காலங்களில் முதலாளி வர்க்கம் உருவாக்குவதற்கு முயற்சித்த - அவர்களின் சுகபோகங்களுக்கு வழி அமைப்பதோடு கஷ்டப்

படுபவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பலனளிக்காத—அழிவுப் பாதையைக் கைவிடவேண்டி ஏற்படும். அப்போது வரபிரசாதம் பெற்ற பிரிவினர் பாதிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாததோடு உழைக்கும் மக்களும் தற்காலிகமான கஷ்டங்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டி ஏற்படும்.

புரட்சிகரமான முறையில் பொருளாதாரத்தில் அடிப்படை மாற்றம் செய்வதற்கு சிறீ லங்கா-சமசமாஜ அரசாங்கம் பின்வாங்குகின்றது. ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் கடனுதவிகளுக்குக் கட்டுப்படாமல் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என இப்போது பேசப்படுகின்றபோதிலும் அதற்குத்தேவையான பொருளாதார அடிப்படை மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு அவர்கள் பயப்படுகின்றார்கள். அம்சாங்கம் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வர்க்கப் பிரிவினரைப் பாதிக்கும் என்பதாலேயே இந்தப் பயம்.

பொருளுதவிக் கடன் மற்றும் குறுகிய காலக் கடன்களைப் பெறுவதன் மூலம் தேசத்தைக் கடனிலே மூழ்க்கடித்துப் பழைய பொருளாதார அமைப்புக்குப் புதிய யூச்சுக் கட்டிவைத்தற்கு முதலாளித்துவவாதிகள் எடுக்கம் முயற்சிகளை இனங்காட்டுவதும், பொருளாதாரத்தைப் புனரமைப்புச் செய்து அவ்வாறான கடன்களைப் பெறாமல் நாட்டை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதை மக்களுக்கு உணரவைப்பதும் கம்யூனிஸ்டுகளின் கடமையாகும்.

பொருளாதாரச் சிக்கலிலிருந்து எமது நாட்டை விடுவிப்பதற்கு எந்த விதத்திலும் உதவாத பொருளுதவிக் கடனையும் குறுகியகாலக் கடனையும் பெறாமல் செயற்படுவதற்கு ஏற்றவகையில் பொருளாதாரத்தில் அடிப்படை மாற்றங்கள் செய்வதற்குத் தயாராக இல்லாத இன்றைய அரசாங்கத்துக்கு அது கஷ்டமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது சரியான முற்போக்கு அரசாங்கத்தால் செய்யக் கூடிய செயல்.

திட்ட உதவி பொருளாதார வளர்க்கிக்கு முக்கியமான ஒரு உதவி. இதுவரை நாங்கள் பெற்ற திட்ட உதவி தொடர்பாகச் செலுத்தப்படவேண்டிய தவணைப் பணமும் வட்டியும் வருடத்துக்குக் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரைக் கோடியாகும். அது பொருளுதவிக் கடனும் குறுகிய காலக் கடனும் செலுத்தப்படும் விகிதத்தோடு பார்க்கும் போது மிகவும் குறைவானது.

ஸ்ரீ லங்கா - சமசமாஜ அரசாங்கத்துக்கு எதிராக யூ.என். பீ.யின் தலைமையில் எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது கலவாணை எம். பீ. தோழர் சரத் முத்தெட்டுவேகம் நிகழ்த்திய உரை.

இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் 91/15, கொட்டா ரோட்டிலுள்ள பிரகத்தி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

விலை 15 சதம்.